

MÚSICA I ARTS ESCÈNIQUES

Obeses munten el xou de cobla i rock a Manresa

El duo Tarta Relena enlluerna 'a cappella' a la Fira Mediterrània

Crònica

XAVIER CERVANTES
MANRESA

El so de cobla va tenir un protagonisme especial a la segona jornada de la Fira Mediterrània de Manresa. Primer en el concert d'Obeses amb la Cobla Berga Jove i després amb Llibert Fortuny eixamplant-ne les possibilitats sonores amb el projecte Electro Cobla Sound. En els dos casos es tracta de coproduccions de la fira amb el Festival amb So de Cobla de Palamós. Obeses van omplir el Teatre Kursaal de gent ben predisposada a gaudir d'un espectacle de rock, swing, cuplet i musical en què és fonamental la teatralitat d'Arnau Tordera, líder indiscutible, mestre de cerimònies, vocalista d'extremes, *guitar hero* i, al capdavant, pal de pal·ler d'una proposta que a Manresa va convocar força públic familiar, a més d'incondicionals com una es-

pectadora disfressada d'Arnau Tordera, a l'estil dels imitadors d'Elvis. Per entendre Obeses: el xou va començar amb una fanfàrria en què el cor repeteix "Obeses, immortals", i va acabar amb Tordera dient "Sou guapos i ho sabeu" després d'interpretar *Ens hem alçat* sota una pluja de confeti. Entre una cosa i l'altra, i amb la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, a la platea, dues hores amb moments tan peculiars com el vodevil sexual de *Cafè, copa i puro* interpretat mentre un parell de nens ballaven a la primera fila i el públic cantava a *cappella Rosó*.

No era la primera vegada que Obeses confrontaven el rock amb el color d'altres formats. Fa quatre anys van passar el seu cançonero pel filtre de la Banda Municipal de Barcelona, una experiència que van repetir amb altres bandes simfòniques. L'eco d'aquella estètica va dominar la primera part del concert a Manresa, amarant de swing fins i tot composicions del disc *Fills de les estrelles* (2018) com ara *Mà amiga*. Era la cobla fent de *big band* i lluitant per un

Arnau Tordera, d'Obeses, al Kursaal.

TXUS GARCÍA / FIRA MEDITERRÀNIA

espai entre la bateria i la guitarra elèctrica. Més endavant la Cobla Berga Jove va tenir més possibilitats de sonar amb el timbre característic i tot plegat va funcionar millor.

El timbre de la cobla en el vessant més *free jazz* va manar en el concert del Llibert Fortuny Electro Cobla

Sound al Sielu. En aquesta aventura el saxofonista dialoga, a vegades a crits, amb la distopia sardanística. L'exercici és com la banda sonora d'una distopia amb versos de Verdguer i amb embarbussaments com el dels setze jutges, en què Fortuny aconsegueix que ressoni la indignació del present.

La segona jornada de la fira va tenir altres moments memorables, com la Dzambo Agusevi Orchestra macedònia, el concentrat de tradicions sardes de Carnevale di Ottana amb foguera inclosa a la plaça Major i el doble concert de Tarta Relena a la Capella del Rapte, una meravella de tècnica vocal, enginy artístic i sentit de l'humor. El duo barceloní Tarta Relena, format per Marta Torrella i Helena Ros, va posar en joc cançons del disc *Ora pro nobis, peces a cappella* (o amb puntuals tocs d'electrònica) que beuen de tradicions populars gregues, sefardites, georgianes i menorquines, però també de la manera de fer de Björk (*Figues*, que cal escoltar, diuen, imaginant Björk collint figues) i Maria Coma (impressionant l'adaptació de *Placenta*, amb el mantra "no sap ser feliç"). El resultat és doblement interessant: per la qualitat formal del duo i la gestualitat interpretativa de Ros, i perquè dessacralitzen l'estètica litúrgica des del present, cantant històries de taverna com si fossin dues sacerdotesses paganes amb compte a Instagram. —